

Can Llinars

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat del Pla, disseminat
Emplaçament Pel camí de Sant Elies, a uns 600 m de la zona urbana.
Alçada: 324 m

Coordenades:

Latitud: 41.69235
Longitud: 2.38674
UTM Est (X): 448967
UTM Nord (Y): 4615801

Classificació

Número de fitxa 08234-40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XIII-XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. 4395-I. Acord Ple Consell Comarcal. Data disposició 18/05/2011.
Número inventari Sí, IPA.: 29460.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001520900DG41F0001SP
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 15/03/2016 - 01:00

Descripció

Masia de grans dimensions, de planta quadrangular, que consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és de teula àrab, a quatre vessants.

La façana, orientada a migdia, és de composició simètrica. Presenta un portal de mig punt amb grans dovelles, i finestres rectangulars de pedra, amb ampits decorats amb motllures. Conserva un antic rellotge de sol.

En destaquen els angles reforçats amb grossos carreus ben escairats. A un d'ells, hi ha una construcció defensiva i, al lateral oposat, a l'alçada del primer pis, hi ha una terrassa sostinguda per unes arcades que formen una galeria.

Al costat de ponent hi ha, annex, un porxo amb terrassa i, a la part posterior, un volum en planta baixa amb terrassa.

Observacions:

El Catàleg de béns a protegir del POUM (2011) estableix que l'edifici i un àrea de 30 m de radi al seu voltant tenen protecció arqueològica.

Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor) número 534.

Història

L'origen del topònim "Llinars" s'ha de relacionar amb dels camps de lli, que hi havia antigament en aquesta zona.

Segons uns documents de l'Arxiu parroquial de Sant Pere de Vilamajor (Arxiu Diocesà de Barcelona), Ramon de Llinars i Berenguer de Llinars, potser pagesos d'aquest mas, signen com a testimonis en una donació de l'any 1219. L'esmentat Ramon de Llinars figura com a tinent d'una terra cap a la banda del mas actual en una venda de l'any 1239 (AVENTÍN, 1990:76).

El primer document que fa referència explícita al mas de can Llinars és de l'any 1262.

La casa va pertànyer al llinatge dels Llinars fins que aquest es va extingir i el casal va passar a mans de la família Sagarra, que hi estiujava.

L'any 1885, Ferran de Sagarra i de Siscar va instal·lar a la masia de can Llinars la "Granja-Torre de Sagarra", una important indústria lletera, on s'elaboraven productes lactis (formatges, cremes de llet, llet condensada, mantega, etc.). La indústria lletera ocupava la planta baixa de la masia i nombrosos annexos, mentre que la família Sagarra residia a les habitacions de la planta noble.

En un principi, la seva pròpia producció de llet de vaca i cabra eren suficients per al seu autoabastiment però, posteriorment, l'augment de la producció, va fer necessària l'adquisició de la llet de les cases veïnes. Va ser una de les primeres instal·lacions per a la elaboració de llet condensada de Catalunya.

D'altra banda, l'escriptor Josep Maria de Sagarra, membre de la família propietària, va escriure el poema "El mal Caçador" a can Llinars durant l'estiu i la tardor de l'any 1915.

Bibliografia

AVENTÍN i PUIG, M. (1990). Vilamajor (872-1299). De la fi del sistema antic a la consolidació del feudalisme. Sabadell: ed. AUSA, p. 23, 76 i 85.

BARBANY, C. [et al.] (1996) De la balma a la masia: l'hàbitat medieval i modern al Vallès Oriental. Granollers: Museu de Granollers, p.150.

DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.

GALLARDO, A. (1938). Del Mogent al Pla de la Calma. Barcelona: Impremta Comas, p. 76.

GARCIA i BURDOY, J.M^a [et al.] (2001). "Postals". Quaderns de Vilamajor, 1. Sant Pere de Vilamajor: Centre d'estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 78.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor).

HERRERO i BARÓ, H. (2011) "Josep Maria de Segarra enllestí el poema el mal caçador el 1915 a can Llinars de Vilamajor". L'Actualitat del Baix Montseny, 30 de setembre de 2011.

HERRERO i BARÓ, H. (2013). "Descobreix Sant Pere: Josep Maria de Segarra enllestí el poema el mal caçador el 1915 a can Llinars de Vilamajor". La Clau: Butlletí d'Informació Municipal de Sant Pere de Vilamajor, n°26. Sant Pere de Vilamajor: ajuntament de sant Pere de Vilamajor, p. 10-11.

LLOBET, S. (1947) El medi i la vida al Montseny: estudi geogràfic. Reedició 1990. Granollers: Museu de Granollers: Agrupació Excursionista de Granollers, p. 324-325.

MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY - CPCPTC (1999). Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor).

